

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 113.049 van 28 november 2002
in de zaak A. 129.464/X-11.186.**

- In zake :
1. de v.z.w. INSTITUUT ONZE-LIEVE-VROUW in vereffening,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MALLIEN,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Meir 24,
 2. de v.z.w. STICHTING ALBERTUS MAGNUS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VERSTREPEN,
kantoor houdende te 2060 ANTWERPEN,
Rotterdamstraat 23

tegen :

de stad ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. POCKELE-DILLES,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Stoopstraat 1/13.

tussenkommende partij :

Johan WAGEMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. STEVENS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Justitiestraat 31.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. INSTITUUT ONZE-LIEVE-VROUW in vereffening en de v.z.w. STICHTING ALBERTUS MAGNUS op 19 november 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van het besluit van 30 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij aan Johan WAGEMANS de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor “het uitbreiden van een speelplaats en vernieuwen van bestaande verharding” op een terrein gelegen te Antwerpen, Amerikalei 32 - 38, kadastraal bekend Sectie L, nrs. 3580 T en 3580 S;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. MALLIEN, die verschijnt voor de eerste verzoekende partij, van Advocaat K. VERSTREPEN, die verschijnt voor de tweede verzoekende partij, van Advocaat R. POCKELE-DILLES, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat B. DELBAERE, die loco Advocaat J. STEVENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Johan WAGEMANS ter terechtzitting heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen bij het bestreden besluit van 30 oktober 2002 aan Johan WAGEMANS de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend voor “het uitbreiden van een speelplaats en vernieuwen van bestaande verharding” op een terrein gelegen te Antwerpen, Amerikalei 32 - 38, kadastraal bekend Sectie L, nrs. 3580 T en 3580 S;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoekende partijen laten gelden wat volgt:

"De discussie tussen partijen strekt ertoe de betreffende tuin in kwestie, ten kadaster gekend 3580/S, al dan niet te beschouwen als een buffer tussen de bovenvermelde schoolgebouwen.

Het schoolgebouw Verbondstraat 65-67 zou worden toegewezen aan VZW Stichting Albertus Magnus; het schoolgebouw Amerikalei 32-38 aan VZW Sint-Lievenscollege.

Het leek VZW Instituut Onze-Lieve-Vrouw, vóór diens vereffening, gepast dat de tuin als een bufferzone zou fungeren, zijnde een mede-eigendom als bijzaak voor de beide schoolinstellingen.

Het hoeft geen betoog dat het exclusief aanmatigen van betreffende tuin door VZW Sint-Lievenscollege, via de heraanleg van deze tuin, uitbreiding van speelplaats e.d., onherroepelijk een einde stelt aan de vooropgestelde bufferzone.

Bij het enkel vernietigen van de stedenbouwkundige vergunningen, binnen een 36-tal maanden, zal de bufferstrook als gewoonte tussen de beide schoolinstellingen definitief verdwenen zijn.

Thans beseffen de leerlingen van beide schoolinstellingen dat de tuin slechts in speciale omstandigheden mag worden betreden (schoolfeesten, klasfoto, onderwijs in buitenlucht, enz.).

Het zal ondoenbaar zijn om de leerlingen van het Sint-Lievenscollege te laten begrijpen, na de vernietigingsprocedure, dat de tuin niet meer als een exclusieve speelplaats kan worden benut doch, enkel als een bufferstrook.

De jarenlange traditie zal alsdan teloor zijn gegaan en zal quasi niet meer kunnen hersteld worden.

De rechtspraak van de Raad van State aanvaardt eensluidend, in stedenbouwkundige aangelegenheden, als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel : het totaal of in grote mate verlies van een welbepaald uitzicht, zelfs indien men na het annulatiecontentieux tot afbraak kan overgaan van de opstallen (zie het arrest 040758 van 19 oktober 1992 Combs tegen Belgische

Staat; arrest 78370 inzake Fortemps tegen de Gemeente Etalle van 27 januari 1999 en het Waals Gewest).

Het is derhalve niet zonder reden dat VZW Sint-Lievenscollege zich heeft bezondigd aan eigenberechting door allereerst zonder stedenbouwkundige vergunning te betrachten de speelplaats uit te breiden, alvorens er een gerechtelijke uitspraak is over het statuut van desbetreffende tuin, ten gronde te pleiten op 13 december 2002; de politiek van het voldongen feit wordt gevolgd om deze aloude traditie van bufferstrook tussen de beide schoolinstellingen definitief uit de weg te ruimen.

Het niet-prompt een einde stellen aan deze feitelijkheid zal tot gevolg hebben dat dergelijke stedenbouwkundige vergunning leidt tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.";

Overwegende dat het nadeel persoonlijk moet zijn; dat de eerste verzoekende partij een v.z.w. is, in vereffening gesteld bij besluit van de buitengewone algemene vergadering van 6 maart 2002; dat zij aldus zelf heeft beslist te zullen ophouden te bestaan; dat zij haar patrimonium inclusief de tuin waar de vergunde werken en handelingen plaatsvinden, reeds heeft overgedragen; dat in tegenstelling tot hetgeen verzoekende partijen lijken voor te houden nergens uit blijkt dat bij deze patrimoniumoverdracht enig voorbehoud werd gemaakt met betrekking tot de instandhouding van de tuin in zijn huidige toestand; dat in de gegeven omstandigheden niet kan worden ingezien welk ernstig nadeel eerste verzoekende partij in haar hoedanigheid van v.z.w. in vereffening kan lijden ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunde werken tot uitbreiding van de bestaande speelplaats in de betrokken tuin en het beweerde teloorgaan van een bufferzone tussen twee schoolinstellingen; dat de tweede verzoekende partij een v.z.w. is met als statutair doel het verwerven en aanleggen van fondsen in functie van het ondersteunen, aanmoedigen en bevorderen van elk initiatief dat de vorming tot de christelijke persoonlijkheid van de jeugd dient; dat allerminst duidelijk is hoe het verlies van een jarenlange traditie inzake de aanwezigheid van een tuin haar in het nastreven van haar maatschappelijk doel een ernstig nadeel kan berokkenen; dat daarenboven niet valt in te zien hoe een verlies aan uitzicht aan een rechtspersoon een ernstig nadeel kan berokkenen; dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de drie cumulatief te vervullen voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Johan WAGEMANS in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2002, door :

de HH. J. BOVIN,
B. COLLIN,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

B. COLLIN.

J. BOVIN.